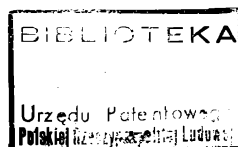

9 września 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

A611 13/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1924.

Stanisław Żongołłowicz
(Wilno, Polska).

Kl. 30 i 4.

A611 13/02

Parowo - formalinowy odkażacz.

Zgłoszono 4 czerwca 1921 r.

Udzielono 21 kwietnia 1925 r.

Doświadczenia bakterjologiczne dowiodły, że formalina (40% roztwór) najsilniej działa w miarę zwiększenia temperatury i wilgoci powietrza dezynfekującego się pomieszczenia. Stosownie do powyższych zasad skonstruowano nowy aparat paro-formalinowy „odkażacz”, który daje możliwość: 1) przez automatyczne nagrzewanie podnieść ciepłotę dezynfekującego się pomieszczenia; 2) zwilżać pomieszczenie parą wodną w pożądanym stopniu, 3) znacznie zwiększyć nasycenie pary formaliną, 4) aż do ostatka wykorzystać formalinę z jej roztworu, a więc efekt odkażania osiągnąć w najwyższym stopniu.

Aparat składa się: a) z miedzianego kociołka *A* do czystej wody, b) trzech jednostajnych miedzianych rondelków *B*, *C*, *D*

do roztworu formaliny, c) miedzianego pływaką *E* z ruchomym zaworem, d) miedzianych nasad *F* i *G*, e) palnika *H* do spirytusu, f) żelaznego płaszcza *I* z pokrywą *c*. Kociołek o średnicy 265 mm, wysokości 130 mm, pojemności około siedmiu litrów służy do czystej wody. Do kociołka przytwierdzony jest walec *b*, jak również miedziany walec *c* u dołu z otworami, służy on do kierowania ruchu pływaka. Pływak ma ruchomy zawór *d* ze śrubą nastawczą. Sitko *a* służy do oddzielania pary od wody, co ułatwia i zwiększa nasycenie pary formaliną. Rondelki o średnicy 150 mm, wysokości 75 mm, pojemności około 1,33 dcm³ każdy, mają w dnie przejścia dla pary. Podział roztworu formaliny na 3 części służy do powiększenia nasycenia pary for-

maliną. Nasady *F* i *G* służą do wyprowadzania pary z aparatu nazewnątrż. Palnik napełniony spirytusem i zapalony gaśnie sam, gdy spirytus całkiem się wypali. Przy użyciu aparatu pokrywa *e* zdejmuje się, kociołek z jego częściami wyjmuje się, palnik wydostaje się przez drzwiczki w płaszczu *I*. Nasady *F* i *G* zdejmują się, wyjmuje się i sitko *a*. Nalewa się do kociołka czysta woda w ilości wskazanej w tabelce. Do rondelków nalewa się 40% roztwór formaliny. Płyn rozlewa się tak, aby w dolnym rondelku było jego najwięcej, w średnim mniej, w górnym najmniej. Sitko i rondelki, umieszczone w odpowiednim miejscu, zakrywa się nasadą *F* i zamocowuje się drążkiem *f*. Pływak umieszcza się w wodzie o tyle, aby z zamocowanym zaworem uniósł się na wysokość odpowiednią dla wyparowania przez nasadę *G* czystej wody bez formaliny. Tak złożony aparat, przykryty pokrywą *e*, gotów do użycia po zapaleniu palnika spirytusowego. Działanie aparatu jest następujące: aparat wstawia się w pomieszczeniu, które ma być poddane dezynfekcji, palnik się zapala. Wytworzona w kotłach para przechodzi przez otwarty zawór *d* i nasadę *G* nazewnątrż. Przestrzeń zwilża się czystą parą bez formaliny. Gdy zawór

opadnie, zamyka otwór, wówczas para unosi się przez sitko *a*, które oddziela parę od wody, następnie przez rurki i sitka w rondelkach, w których nasycą się formaliną i wreszcie przez nasadę *F* wydostaje się do dezynfekującej się ubikacji.

Pojemność ubikacji m sześciennych	Ilość wody do wyparowania bez formaliny litrów	Ilość wody do wyparowania z formaliną litrów	Ilość 40% forma- liny w rondelkach obliczona po 12,5 g na 1 m sześcienny gram.	Ilość wody w kociołku litrów	Ilość spirytusu skażonego w palniku gram
50	1/2	1	625	3,0	315
100	1	2	1250	4,0	580
150	1 1/2	3	1875	5,0	845
200	2	4	2500	7,0	1135

Zastrzeżenie patentowe.

Parowo - formalinowy odkażacz, znamienny tem, że wzmocnienie nasycenia pary wodnej formaliną odbywa się zapomocą różniczkowego przejścia pary, a mianowicie para przechodzi przez potrójny słup cieczy formalinowej.

Stanisław Żongołłowicz.

